

תת"ע 12665/10/17 - המבקש, ג'ורג' גנאדרי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 12665-10-17 מדינת ישראל נ' גנאדרי
תיק חיצוני: 90507709856

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
המבקש	ג'ורג' גנאדרי
ע"י ב"כ	
מרולה עבוד	
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 21.11.17.

בבקשה נטען כי בשל טעות ברישום מועד הדין במשרד ב"כ המבקש, שובץ הדין ליום 21.12.17 חלף 21.11.17. נטען כי אי היעדרות לבקשה תגרום למבקש עיוות דין.

המשיבה ביקשה לדחות הבקשה בטענה כי אין בנימוק ב"כ המבקש - טעות משרדית ברישום דין - כדי להצדיק ביטול פסק דין. אי היעדרות לבקשה, נטען, לא תגרום למבקש עיוות דין. לעניין זה הפנתה המאשימה לרע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, שם התייחס ביהמ"ש לטעות משרדית מעין זו וקבע כי היא אין לראות בה נימוק של ממש לאי התייצבות לדין. לעניין עיוות הדין נטען כי העונש שהוטל על המבקש בנסיבות העניין הוא מידתי ועל כן לא נגרם לו עיוות דין.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו

עמוד 1

כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור
שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש
מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי
לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם). וזאת בהתאם לסעיפים 130(ח) ו-
130(ט) הדנים בבקשת ביטול בהיעדר. ונביא את נוסח הסעיפים.

**(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת
הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה
סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי
סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית
המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
(ט) בית המשפט שנתר לבקשת נאשם או נידון לפי סעיפים קטנים (ה), (ו) או (ח) רשאי
להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התייצבותם.**

מהסעיפים עולה כי בית המשפט רשאי אך לא חייב לבטל את פסק הדין בהתקיים אחת משתיים: סיבה מוצדקת לאי
התייצבותו או אם הדבר נחוץ למניעת עיוות דין.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט,
הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

לענייננו, בהתאם לאישור המסירה המצורף בתיק, הנאשם הוזמן כדין לדיון - אישור המסירה חזר כנמסר "לידי הנמען
הרשום".

לעניין טענת ב"כ המבקש כי מדובר בטעות משרדית, ההלכה קבעה כי אין בטעות משרדית של עו"ד המייצג את הנאשם,
בה כדי להצדיק אי התייצבות לדיון.

עם מתן גזר הדין בהעדרו, לנאשם לא נגרם כאן כל עיוות דין שכן משלא הופיע לדיון יש בכך למעשה הודיה בעובדות
כתב האישום. אציין כי העונש שהוטל על הנאשם - קנס בסך 850 ₪ - הוא סביר ומידתי בנסיבות העניין.

לסיכום, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, בהעדר
הצדדים.